

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: **K. N.**
zastoupen advokátem Mgr. Karlem Nedbálkem
sídlem č.p. 520, 763 15 Slušovice

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**
sídlem Moravské náměstí 1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2016, čj. ZKI BR-O-77/705/2016-11,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 5. 5. 2016 Katastrální úřad pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov (dále jen „katastrální úřad“), vydal oznámení o neprovedení opravy chyby v údajích v katastru nemovitostí. Žalobce s tímto oznámením vyslovil nesouhlas, tudíž katastrální úřad ve smyslu § 36 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, v rozhodném znění (dále jen „katastrální zákon“), zahájil správní řízení. Rozhodnutím ze dne 14. 6. 2016, čj. OR-95/2016-304, katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu s neprovedením opravy, jelikož se nejednalo o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 katastrálního zákona.

2. V nynějším řízení se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí katastrálního úřadu.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobce uvedl, že katastrální úřad nesprávně posoudil skutkový stav věci, nesprávně aplikoval povinnost pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a věc celkově nesprávně posoudil. Katastrální úřad svévolně zapsal neúplné údaje v rozporu s exekučním příkazem ze dne 15. 3. 2016, čj. EX 385/16-21 (dále také „exekuční příkaz“), přičemž zápis data vzniku pohledávky je velmi podstatný, jelikož je určující pro pořadí pohledávek a pořadí uspokojení pohledávek.
4. Poukázal na to, že směnečný peníz a směnečná odměna jsou dva různé nároky, které poji stejný právní důvod (směnka). To se projevuje mimo jiné v mechanismu výpočtu soudního poplatku. Katastr nemovitostí opomněl aplikovat ustanovení § 17 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 357/2013 Sb., katastrální vyhláška, v rozhodném znění (dále jen „katastrální vyhláška“). Dle žalobce je směnečná odměna zvláštní částkou, která má být v katastru nemovitostí evidována samostatně.
5. Katastrální úřad se neřídil ani ustanovením § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona a neopravil nepřesnost vzniklou zřejmým omylem při vedení katastru. Nesprávné rozhodnutí a skutečnost, že závadný stav nebyl odstraněn, způsobuje problémy s prodejem zástavy ve veřejné dražbě.
6. Vzhledem k výše uvedenému navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

7. Žalovaný uvedl, že zápis exekutorského zástavního práva byl proveden podle návrhu na vklad. Katastrální úřad zapsal toto právo do části C LV č. 110 pro k. ú. Čížkov jako „zástavní právo exekutorské podle § 73a exekučního řádu“. Údaje, které lze o zástavním právu do katastru nemovitostí zapsat, stanoví taxativním způsobem § 17 katastrální vyhlášky, které se analogicky aplikuje i pro exekutorské zástavní právo. Žalobcem navrhovaná aplikace ustanovení § 17 odst. 4 písm. c) katastrální vyhlášky nepřicházela v úvahu, jelikož se nejednalo o více pohledávek (dluhů), ale pouze o jednu pohledávku s příslušenstvím. Údaje, které žalobce navrhoval doplnit, již byly v katastru nemovitostí obsaženy, resp. zahrnuty v pojmu „příslušenství pohledávky“, jehož obsah definuje § 513 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v rozhodném znění (dále jen „občanský zákoník“). Z ustanovení § 17 katastrální vyhlášky nevyplývá povinnost zapisovat do katastru nemovitostí podrobné údaje týkající se příslušenství pohledávky. Proto se nejednalo o chybný zápis ve smyslu § 36 katastrálního zákona.
8. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) je při nynějším rozhodování věci v souladu s ustanovením § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), vázán právním názorem vyjádřeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2021, čj. 3 As 21/2019-40, kterým bylo předchozí rozhodnutí zdejšího soudu zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

10. S odkazem na vyslovený závazný právní názor zdejší soud konstatuje, že žaloba **není důvodná**, jelikož tvrzená nesprávnost v zápisu nepředstavovala zřejmý omyl, který by bylo potenciálně možné opravit postupem dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
11. Nejvyšší správní soud vyšel z výkladu pojmu „zřejmý omyl“, který shrnul v rozsudku ze dne 23. 1. 2014, čj. 7 As 123/2013-28.
12. Přímou k nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl, že *v předložené věci není chyba pracovníka katastrálního úřadu natolik očividná, aby ji bylo možné považovat za zřejmý omyl. Oba správní orgány totiž ve svých rozhodnutích vysvětlily, proč považují odměnu uvedenou v exekučním příkazu za příslušenství pohledávky. Stěžovatel se ztotožnil s názorem katastrálního úřadu, že z § 513 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“) a z § 137 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) vyplývá, že úroky, odměna a náklady nalézacího řízení uvedené v exekučním příkazu představují příslušenství pohledávky, a proto se nejedná o chybný zápis.*
13. Dále uvedl, že *přestože exekuční příkaz obsahoval informaci o tom, že exekučním titulem je směnečný platební rozkaz, jednotlivé pohledávky uvedené v exekučním příkazu pojmy směnečný peníz a směnečná odměna neobsahovaly. Pracovníky katastrálního úřadu nelze považovat za odborníky na směnečné právo, proto úvahu správních orgánů o tom, že „odměna“ je pouze příslušenstvím, tj. další částkou spojenou s uplatněním jedné a téže pohledávky, kterou založily na citovaných ustanoveních občanského zákoníku a občanského soudního řádu, nelze považovat za zcela zjevně nesmyslnou. Zařazení směnečné odměny pod pojem příslušenství pohledávky pak vzhledem k této úvaze nelze označit za zřejmý omyl, a proto ani nelze zjištěné pochybení opravit postupem podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Podle tohoto ustanovení je totiž katastrální úřad oprávněn a zároveň povinen opravit pouze takové údaje, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Tak tomu však v předložené věci není.*

V. Závěr a náklady řízení

14. Soud nedůvodnou žalobu v souladu s § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
15. O náhradě nákladů soudního řízení (včetně řízení o kasační stížnosti) mezi účastníky bylo rozhodnuto dle zásady úspěchu ve věci (srov. § 60 odst. 1 soudního řádu správního). Žalobce neměl v řízení úspěch, tudíž nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému toto právo náleží, ale vzhledem k tomu, že mu nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost, tak mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 29. června 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu